

- A**
1. Telegram s adresou svět,
D **E7** **A** **E7**
píšu v něm pět vlídných vět – jedné dívce.
A
Kdopak ví kam jej zítra pošta doručí
D
a kolik náhod mu poručí
E7 **A** **E7**
chtěl bych jen vidět zář očí, které budou je číst.
- A**
R. Šel bych cestou prašnou co nikdo nezměří,
D
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,
E7 **A** **E7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
A
I když dá mi košem až řádky bude číst,
D
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,
E7 **D** **A** **E7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
2. Já nechal všechna okna dokořán
a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde toto poselství mé.
- R. Šel bych cestou prašnou...
3. Odmítli můj telegram
a řekli poslat jej není kam - adresa schází.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde poselství.
- R. Šel bych cestou prašnou...
+ bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.